

Nr 23

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 2 § 17:o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3) om Kungl. Maj:ts regeringsrätt.

Genom en den 22 mars 1963 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 122, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under återopande av propositionen bilagt, i statsrådet fört protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade förslag till

Lag

**angående ändrad lydelse av 2 § 17: o) lagen den 26 maj 1909 (nr 38 s. 3)
om Kungl. Maj:ts regeringsrätt**

Härigenom förordnas, att 2 § 17:o) lagen den 26 maj 1909 om Kungl. Maj:ts regeringsrätt¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

2 §.

17:o) mål om befrielse — — — villkorligt medgiven frihet;

mål om tillämpning av lagen om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m. m.;

mål om verkställande — — — i brottmål;

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1963.

Föredraganden, t. f. chefen för justitiedepartementet, statsrådet Hermanson, anför i statsrådsprotokollet:

I proposition nr 203 till 1962 års riksdag har framlagts förslag till lag om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m. m. Behandlingen av denna proposition har efter hemställan av första lagutskottet (memorial nr 45) uppskjutits till innevarande års riksdag.

Enligt nyssnämnda lagförslag skall det ankomma på fångvårdsstyrelsen att handlägga åtskilliga frågor, som sammanhänger med den nordiska

¹ Senaste lydelse av 2 § 17: o) se SFS 1962: 191.

1 Bihang till riksdagens protokoll 1963. 9 saml. 1 avd. Nr 23

straffverkställigheten. Styrelsen skall pröva framställningar från annat nordiskt land om verkställighet av böter eller frihetsstraff eller om anordnande av övervakning över villkorligt dömd eller tillsyn över villkorligt frigiven; och styrelsen kan i sin tur göra framställning i åtskilliga sådana frågor till annat land. Det har ansetts angeläget, att styrelsens beslut i ärenden av detta slag kan bli föremål för överprövning. I 26 § av lagförslaget stadgas uttryckligen, att talan mot fångvårdsstyrelsens beslut enligt lagen skall föras genom besvär hos Kungl. Maj:t. I enlighet med vad föredragande departementschefen anförde till statsrådsprotokollet den 27 april 1962, då lagförslaget remitterades till lagrådet, torde till Kungl. Maj:t fullföljda mål, som nu avses, böra prövas i regeringsrätten. Redan enligt gällande lydelse av 2 § 17:o) regeringsrättslagen tillhör bl. a. mål om verkställande av straff och om förverkande av villkorligt medgiven frihet regeringsrättens upptagande och avgörande. Då emellertid med denna avfattning icke samtliga beslut av fångvårdsstyrelsen, som kan träffas enligt den föreslagna lagen, faller under regeringsrättens kompetens, torde regeringsrättslagen böra kompletteras med en bestämmelse, som tar sikte på den nya lagen.

Den tidigare omtalade remissen till lagrådet innefattade även förslag av nyss angivna innebörd till lag om ändrad lydelse av 2 § 17:o) regeringsrättslagen. Lagrådet lämnade i utlåtande den 15 juni 1962, vilket anmäldes i statsrådet den 9 november samma år, förslaget utan erinran. Detta förslag framlades dock icke för riksdagen i propositionen 1962:203 utan ansågs böra föreläggas riksdagen först i samband med förslag till andra ändringar i regeringsrättslagen, som kunde bli aktuella vid 1963 års vårriksdag.

Utdrag av statsrådsprotokollet för den 27 april och den 9 november 1962 samt av lagrådets protokoll för den 15 juni 1962 har bilagts propositionen 1962:203.

Förslaget till ändring i regeringsrättslagen torde nu böra föreläggas riksdagen. Lagändringen bör träda i kraft samtidigt med den föreslagna lagstiftningen om nordisk straffverkställighet eller den 1 juli 1963. Någon annan ändring i regeringsrättslagen synes icke f. n. vara påkallad.

Utskottet. Utskottet, som i utlåtande denna dag, nr 22, tillstyrkt bifall till ovan berörda proposition nr 203 år 1962, har icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag och får alltså hemställa,

att förevarande proposition, nr 122, måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 2 maj 1963

På första lagutskottets vägnar:

INGRID GÄRDE WIDEMAR

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Ahlkvist, Arvidson, fröken Mattson, herrar Ferdinand Nilsson, Hilding, Lundin, Nyman och Palm;

från andra kammaren: fru Gärde Widemar, herrar Landgren, Östrand, Svensson i Vä, Gustafsson i Borås, fru Löfqvist, herr Fröding och fröken Bergegren.